

agtede Minister. Han har ikke den Egenkab at være aldeles haardnakket overfor Betragtninger, som fremsættes fra den fællelige Side, om jeg saa maa sige, eller fra Folk i Almindelighed, naar han først vinder den Anskuelse, at det er en mere almindelig Betragtning. Og hvad dem angaar, der have talt for hans Forslag idag, som f. Ex. det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), saa nærer jeg ikke Tvivl om, at de snart ville blive overbeviste, thi det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds har jo selv for meget saa Nar tilbage fastholdt det selvsamme Princip, han nu taler imod. Han har stillet Forslag til Thinget i samme Retning; der var vel nogen Forskjel med Hensyn til Gjennemførelsen, men det var dog det samme Princip, han dengang som Udvalgsmedlem talte for at indstille til Thinget, som han nu taler imod. Dersom vi altsaa nu kunde faae Stemning for os her, og dersom de Grunde, der ere fremsillede, blive anerkjendte af Folkethinget, nærer jeg ikke Tvivl om, at det ærede Medlem vil vende tilbage til sin Stilling for 3 Nar siden, og erkjende den Bet kunne vi ogsaa gaa, vi kunne maasse være uenige om et eller andet lille Spørgsmaal, om en enkelt lille Sats, men Principet har han anerkjendt for 3 Nar siden, og det samme vil jeg med Fornøielse gjøre nu. Saa er der ikke noget saa Forfødeligt iveten for at blive ved sin Overbevisning, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds ikke vilde. Der skal mere til, og ialfald forekommer det mig, at vi idetmindste i nogle Nar bør fastholde vor Betragtning, forinden vi gaa over til en Ordning af saa overordenlig vigtige Forhold, som vi ikke ville anerkjende for rigtig. Der er ikke saa lang Tid, inden nye Valg skulle foretages, og kan det ikke blive anderledes, saa lad Folket domme os imellem. (Hør!). Fader os meget hellere vente den korte Dyrehavstid med, nu, da vi dog have ventet en 17, 18 Nar. Hellere det end at gaa hen og udføre Noget, som vi ikke antage for rigtigt, men som vi tværtimod antage for urigtigt. Med Hensyn til selve Forslaget saa kan jeg ikke Andet end give den meget ærede Minister Ret i hans Indvending

imod det Overflag, vi have faaet fra Udvalgets Side. Ogsaa jeg tror, at Balancen ikke vil blive saa gunstig, som der er opstillet, det er langt fra, men jeg kommer ved denne Indvømmelse til at henvisse til, hvorledes det da vilde stille sig, hvis Ministerens Forslag blev vedtaget. Naar det maatte være sandt, hvad Ministeren har gjort opmærksom paa, at der ved den Ordning, Flertallet vilde have ud af det, ikke vilde vindes Stort for Statskassens Bedkommende, og dog siger man, at det er temmelig knappe Lønninger, hvorledes vil man da komme igennem med det, der er foreslaaet af Regjeringen? Saa det er et Spørgsmaal, der ikke har været meget omhyggeligt behandlet, men som man nemt kan besvare sig selv: kan man ikke ad den Vej, Flertallet foreslaar, sikkre Statskassen under almindelige Forhold et nogenlunde antageligt Overflud, saa kunne vi være fuldstændig sikke paa, at det Høle nok skal gaa med og Lidt til, efter hvad Regjeringen foreslaar. Dette var min Betragtning ved Sagens 1ste Behandling, og jeg har den fremdeles; Statskassen vil ikke blot ikke faa noget Overflud til Andet end officielt ansatte Præsters Lønning, men Hjælpesonden vil ikke komme til at kunne udføre de Krav, som Lovudkastet stiller til den. Indvendingerne mod Flertallets finansielle Beregning bestyrke os altsaa kun i at gaa den af Flertallet anviste Vej, Andet kan jeg ikke faa ud deraf. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kirkens Egenomsret ere den ærede Ordfører og den meget ærede Minister fuldstændig enige. Med Hensyn til dette Spørgsmaal kan jo Intet som helst hindre os i at følge Flertallet; vi gaa da hverken imod Ministeren eller dem, der ere for hans Forslag. Det forekommer mig saaledes, at Alt, hvad der er sagt mod Flertallets Forslag i denne Henseende, ikke er Noget, der skal advare imod at gaa den af Flertallet anviste Vej, men tværtimod er til anbefaling for at gaa den. Blandt de mangesidige Bemærkninger, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) fremkom der ogsaa den, at han haabede, at ingen Sinantsbestyrelse nogenlunde vilde kunne finde det forsvaerligt, at Stenden afløstes, jeg husker ikke Ordene, men Me-